

DIARI DE SESSIONS DE LA DIPUTACIÓ PERMANENT DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 771-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2014

Núm. 12

Presidència de la Molt Honorable Sra. Margalida Durán i Cladera

Sessió celebrada dia 30 de gener del 2014

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Adopció d'acord en relació amb l'escrit RGE núm. 413/14, presentat per 18 diputats del Grup Parlamentari Socialista, mitjançant el qual se sol·licita la convocatòria d'una sessió de la Diputació Permanent per tal de debatre l'acord de convocatòria de sessió extraordinària del Ple de la cambra amb determinat ordre del dia.

114

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bon dia a tots. Bon dia, senyores i senyors. Aquesta presidència ha convocat la Diputació Permanent en compliment del que disposen els articles 60, 61 i 62 del Reglament, i del que preveu l'article 45.4 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, atesa la sol·licitud que és objecte de l'ordre del dia de la convocatòria d'aquesta sessió.

Adopció d'acord en relació amb l'escrit RGE núm. 413/14, presentat per 18 diputats del Grup Parlamentari Socialista, mitjançant el qual se sol·licita la convocatòria d'una sessió de la Diputació Permanent per tal de debatre l'acord de convocatòria de sessió extraordinària del Ple de la cambra amb determinat ordre del dia.

A continuació passam al punt únic de l'ordre del dia, i el debat es durà a terme de la manera següent: en primer lloc intervindrà un membre del grup al qual pertanyen els diputats presentants per defensar la proposta durant deu minuts; a continuació intervindran els grups parlamentaris que hi estiguin a favor o en contra durant deu minuts cadascun. El representant de la proposta podrà intervenir en torn de rèplica durant cinc minuts i els grups que hagin intervengut a favor també disposaran de cinc minuts per replicar, i els grups que hagin intervengut en contra podran intervenir en torn de contrarèplica durant cinc minuts. Si algun grup no intervenia ni a favor ni en contra podrà fer-ho en torn de fixació de posicions per un temps de cinc minuts.

Per defensar la proposta de celebració d'una sessió plenària extraordinària presentada per 18 diputats adscrits al Grup Parlamentari Socialista, mitjançant l'escrit RGE 413/14, té la paraula la Sra. Cristina Rita, per un temps de deu minuts.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyors diputats i senyores diputades. El Grup Socialista va demanar, efectivament, dia 15 de gener, un ple extraordinari i monogràfic per debatre la situació en què es troba el sistema educatiu de les Illes Balears. Aquesta sol·licitud parteix de la consideració que davant una situació que és extraordinària s'han de prendre també mesures de caràcter extraordinari.

Confessam que després d'uns mesos d'extrema conflictivitat en el sector, amb gran part de la població mobilitzada en contra de la política educativa del Govern de les Illes Balears, tal com es va demostrar amb les grans manifestacions de dia 29 de setembre a totes les Illes, amb una vaga indefinida de docents, amb directors d'institut represaliats per fer ús dels seus drets fonamentals, amb equips directius i alts càrrecs de la conselleria dimitits, il·lusament vam pensar que l'aturada de Nadal podria ajudar a aportar serenor i la necessària reflexió a l'ambient extremadament crispat que havia caracteritzat el trimestre anterior.

Però evidentment açò no va ser així, perquè el mateix dia que començaven les vacances nadalenques la conselleria va iniciar un nou expedient disciplinari a un director d'institut, concretament contra el director de l'institut de Marratxí Jaume March. Aquest expedient es va obrir atenent la denúncia d'una alumna, que apuntava que durant la vaga s'havia vulnerat al dret

a l'educació i a la neutralitat. En un principi l'expedient no va anar acompanyat de mesures cautelars, com va passar amb els directors de Maó, però un segon expedient, ja el mes de gener, va acabar separant Jaume March de les seves funcions de director.

Aquest fet va ser considerat per la comunitat educativa com el que era, una provocació i una mostra més de l'autoritarisme de la conselleria, i de la poca habilitat i sensibilitat que demostra habitualment per tractar un col·lectiu com el docent, al qual han vingut maltractant des que van prendre possessió, actitud que des que la Sra. Camps és consellera i el Sr. Estarellas secretari autonòmic s'ha aguditzat els darrers mesos, i que és una de les causes de la conflictivitat.

Aquesta actitud prepotent i autoritària, aquest maltractament dels docents i el nul esperit de consens i negociació de l'actual equip de gestió de la conselleria, també amb els progenitors, han estat els detonants de la vaga i de la crispació en el sector educatiu, i una vaga que vull recordar aquí que no ha estat desconvocada i que provoca una important inestabilitat en el sector, tot el contrari del que necessita. Exemple d'açò va ser també la jornada de vaga de dia 7.

Les jornades de vaga tindran un seguiment més o manco nombrós, però són un drama cada vegada per als docents i les famílies, i per desgràcia aquesta circumstància continua present, latent, i qualsevol altra fustigació per part de la conselleria pot esdevenir un detonant que desemboqui en un conflicte.

I és que fins al moment no s'ha donat cap passa endavant, cap de les reivindicacions dels docents ni tampoc de les APIMA no s'han vist satisfetes. Algunes d'aquestes reivindicacions eren de caire sindical, evidentment, però altres eren de caire acadèmic i una expressió del seu desacord amb les mesures preses en matèria educativa, tant aquí com al ministeri, mesures en contra d'una escola pública de qualitat, mesures que han fet desaparèixer tots els programes de lluita contra el fracàs escolar i que impulsen una educació que només satisfà aquella part de la població més reaccionària: Círculo Balears i adlàters. Coincidiran amb mi que tampoc no ajuda gens a calmar els ànims l'actitud de la conselleria, que continua essent extremadament arbitrària, autoritària i repressora cap als equips directius dels centres i cap al professorat en general, sense atendre ni escoltar autoritats acadèmiques ni reconèixer les dificultats que tenen els centres per a l'aplicació del TIL, sense proporcionar els recursos que es van prometre, o el despropòsit que suposa la Llei de símbols, que és munició explosiva dirigida directament contra la línia de flotació de la llibertat d'expressió.

Una situació extraordinària, per tant, que mereixia un ple extraordinari, tal com he dit, un ple extraordinari monogràfic per poder entre tots debatre aquesta problemàtica i arribar a acords per normalitzar-la. És per aquest motiu que el Grup Socialista ha fet una proposta d'ordre del dia que conté les sis preguntes que corresponen al nostre grup, una interpel·lació a la consellera per donar lloc o facilitar les seves explicacions sobre les seves actuacions i la reactivació de la vaga del mes de gener, i també una PNL amb les nostres propostes.

Les preguntes són referides a l'actualitat més immediata dels fets que van fer reactivar la vaga. La primera és per confirmar si, tal com s'ha dit als mitjans de comunicació, a més de l'expedient obert al director de l'institut de Marratxí, s'estan tramitant diligències prèvies cap a altres docents o membres d'equips directius de centres educatius i per què. La segona, per conèixer per què la conselleria no va desautoritzar les manifestacions públiques de membres del Partit Popular que donaven suport a les convocatòries adreçades a increpar i amenaçar els docents que van secundar la jornada de vaga del dia 7 de gener. Una altra, per saber quin seran els criteris que s'aplicaran a l'hora de donar autorització per a l'exhibició de símbols als centres docents, ja que a la llei no se n'estableix cap. Una altra vol demanar directament a la consellera si pensa que defugir del diàleg i de la negociació, tal com s'ha fet aquests darrers anys, és el millor exemple de democràcia que es pot donar a l'alumnat, als pares i a la societat en general. Una altra demana per les gestions que fa la conselleria per pal·liar les mancances que pateix l'alumnat amb necessitats educatives significatives, perquè veim que no s'escatimen doblers per fer propaganda del TIL o per editar llibres de modalitats lingüístiques, però sí que s'escatimen per al personal de suport per a aquests fillets. I finalment voldríem saber quina ha estat l'actuació del president Bauzá per resoldre el conflicte educatiu, atesa la incapacitat de la conselleria i del seu equip per fer-ho.

Així mateix incloem una interpel·lació a la consellera per tractar sobre les negociacions amb el sector docent, perquè tenim la sensació que no s'està fent res. Des del dia 27 d'octubre no seuen a taula, i cada vegada ens atracam més a final de curs i per tant de cada vegada la situació serà més delicada i més perjudicial per a l'alumnat.

Finalment en l'ordre del dia del plenari extraordinari monogràfic que es demana hem introduït una proposició no de llei en què avançam alguna de les nostres propostes. La primera, rebutjar l'actitud de provocació de la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats que ha significat l'obertura de l'expedient sancionador al director de l'institut de Marratxí en el marc del conflicte amb la comunitat educativa; la segona, expressar el nostre suport i solidaritat al director de Marratxí i reconèixer la seva competència en l'organització del centre docent, tant en les jornades de vaga com en aquelles de caire ordinari; la tercera, instar la Conselleria d'Educació a tancar abans de final de gener els expedients oberts als directors d'institut de secundària de les Illes Balears; la quarta, instar la Conselleria d'Educació a no obrir cap expedient més ni a l'equip directiu ni al professorat dels centres docents en l'exercici dels seus drets fonamentals, com són el d'expressió i el de vaga; i en darrer lloc, instar la conselleria a reiniciar immediatament una negociació real amb el comitè de vaga dels docents que s'encamini de manera efectiva a posar fi al conflicte existent en el sector educatiu. Tot açò, previ a la nostra proposició de llei que va anunciar la nostra portaveu fa dos dies, que està adreçada a la derogació de la normativa que atempta contra els drets fonamentals i que vol amnistiar els mestres represaliats per la seva causa.

És per totes aquestes raons, perquè davant d'uns fets que convulsen la comunitat educatiu, que estan ocasionant un mal difícilment reparable als professionals que han estat víctimes de la represàlia amb l'obertura d'expedients polítics injustos i que estan pertorbant greument la normalitat desitjable en aquest servei públic, i per definir també les posicions de cada grup polític, que hem presentat aquesta iniciativa de realització d'un ple extraordinari monogràfic, iniciativa que espera el suport dels altres grups polítics d'aquesta cambra.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Rita. Té ara la paraula pel Grup Parlamentari MÉS el Sr. Gabriel Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Ningú no dubta que aquest és un curs escolar molt complicat, molt difícil, que ha començat per l'aplicació d'una normativa que no tenia cap suport pedagògic, cap suport dins la comunitat educativa, però que així i tot el Govern de les Illes Balears ha volgut dur fins a les darreres conseqüències. Davant les protestes que tot el món educatiu va fer tant a l'escola pública com a l'escola concertada, varen tenir com a resposta el menyspreu per part de la conselleria, que ha mirat sempre cap a una altra banda i ha demostrat en tot moment la seva manca de capacitat de diàleg o el seu nul interès a arribar a cap tipus d'acord.

Una vegada passats els mesos i que la vaga indefinida que es va convocar havia estat almanco ajornada, hi havia un moment de treva en què la conselleria podia haver aprofitat per reconduir la situació, per intentar arribar a acords i per recuperar el seny i el diàleg. En lloc d'això les darreres setmanes s'ha demostrat que no hi ha cap interès i s'ha continuat insistint i incidint en la mateixa manera de fer les coses.

Aquest estiu coneixíem tres expedients a tres directors d'institut de Maó, que han estat suspesos de la feina i dels càrrecs de director durant sis mesos, el màxim que la legislació permet. Una vegada que s'estava esgotant aquest termini es va decidir proposar sancions de 15 dies en dos casos i de 10 dies en un dels casos, el que demostra, per tant, la desproporcionalitat dels sis mesos de suspensió als quals havien estat sotmesos, un expedient que des del primer dia vàrem dir que eren expedients polítics, sense base jurídica, i que havien de ser anul·lats per part de la conselleria. No ha estat així i al final fins i tot hi ha hagut, com dic, aquestes propostes de sanció. És evident que ara tots patirem les conseqüències, perquè estam convençuts que la justícia donarà la raó a aquests tres directors i entre tots haurem de pagar la malifeta que la conselleria ha fet.

Per si no bastassin aquests expedients, en recents dates es va obrir un nou expedient, en aquest cas al director de l'institut de Marratxí. El primer expedient que es va obrir era sense cap proposta de mesures cautelars; un segon, com que no bastava el primer, es va obrir -en aquest cas sí- amb la destitució en les funcions de director del Sr. Jaume March, director de l'institut de Marratxí.

Hem de defensar en tots els casos d'aquests quatre directors, els tres de Maó i el de Marratxí, la seva professionalitat, la seva voluntat de fer el millor per als seus alumnes i el seu compromís amb una educació de qualitat. Per tant està clar que, tots aquests expedients, la conselleria els ha obert per motius exactament de cacera de bruixes, ni més ni manco; s'ha incitat des de la conselleria, de fet, que tothom presentí denúncies, i se cerquen davall les pedres qüestions absolutament absurdes perquè s'obrin expedients sense sentit, fent ús de la l'estratègia de la por, de dir "veieu què els passa, a aquests senyors?; idò tots a les ordres, no us sortiu de la retxa que diu la conselleria perquè si no us passarà el mateix i acabareu amb conseqüències sobre vosaltres".

És una vergonya, per tant, el que està passant, i en aquests moments hem de dir una vegada més la incapacitat de la conselleria per fer front a aquesta situació. Recordem que durant tots aquests mesos s'han produït dimissions d'equips directius; directors d'Inca, de Felanitx... han dimitit, i s'hi han sumat les dimissions en bloc de tots els equips directius -això és no només directors, sinó fins i tot tutors, caps de departament, etc.- a instituts com en els casos de Sineu, de Marratxí o el més de recent de Bunyola. Què ha fet la conselleria davant això? No passa res. Hi ha normalitat, aquelles paraules, "el curs ha començat amb normalitat". No passa res. Dimiteixen càrrecs de tots els equips directius d'instituts en ple i no passa res, no passa res, seguim endavant.

I, mentrestant, davant les peticions, per tant, que es fan de compareixença en el Parlament per donar explicacions, fan el sord. Per tant donam suport a aquesta petició que fa el Grup Socialista d'un plenari extraordinari per tal de debatre totes aquestes qüestions, qüestions com aquesta manca de diàleg i d'inflexibilitat, que requeririen des del nostre punt de vista, i ho tornam reiterar, la dimissió de tot l'equip de la Conselleria d'Educació, començant, evidentment, per la consellera.

Mentrestant el Sr. Bauzá, president del Govern de les Illes Balears, ha estat incapaç d'implicar-se en el conflicte; si ho ha fet ha estat encara per encendre més el foc amb declaracions fora de tot i absolutament irresponsables, i ha demostrat evidentment que no té cap interès a solucionar el conflicte mantenint tot l'equip que ens ha duit a aquest caos, a aquest desastre. Al contrari, des d'altres conselleries, la Conselleria de Presidència, s'ha duit una sèrie de normatives, que també es demanen explicacions en aquest plenari extraordinari que demana el PSOE, com és la Llei de símbols, ja aprovada i en vigor per part d'aquest parlament de les Illes Balears, però per si no bastava aquesta llei de símbols, que va contra la llibertat d'expressió, en recents dates, sense que s'hagin donat encara explicacions en aquest parlament, s'ha publicat un decret que encara restringeix més la llibertat d'expressió, un decret que és una aberració jurídica, ni més ni manco; estam convençuts que no veurà la llum perquè és impossible que una aberració jurídica com la que planteja aquest decret pugui anar endavant, botant-se

la jerarquia normativa, botant-se l'autonomia local, anant molt més enllà de les restriccions que la mateixa llei imposava, que ja eren moltes, i per tant si el Consell Consultiu havia posat els dubtes sobre la Llei de símbols és evident que sobre aquest decret ja passa de mida.

En aquest sentit, per tant, des del Grup MÉS reclamam una vegada més la retirada dels expedients disciplinaris que s'han obert, la retirada del decret que regula la Llei de símbols, la dimissió de tot l'equip de la conselleria, i com que ens temem que aquest plenari extraordinari que reclama el Grup Socialista difícil tirarà endavant, vista la postura que ha tengut fins ara el Partit Popular, hem presentat una sèrie de preguntes al pròxim plenari en defensa de la llibertat d'expressió i perquè el Govern de les Illes Balears doni explicacions de la política de represàlies que està duent a terme sobre la comunitat educativa, i hem presentat una sèrie d'iniciatives en el sentit de reprovar, que aquest parlament de les Illes Balears reprovi l'actitud de la consellera per la seva incapacitat d'arreglar el conflicte, per la seva manca de flexibilitat, i perquè ens ha abocat a un curs escolar que pràcticament estarà perdut per culpa de l'actitud de la conselleria, de la Sra. Camps i la resta del seu equip.

Així mateix hem presentat altres iniciatives en el sentit de retirar els expedients disciplinaris que s'han obert, d'anul·lar-los totalment perquè són expedients polítics que no s'aguanten des del punt de vista administratiu, i instam una vegada més a la recuperació del diàleg amb la comunitat educativa, que ja ens ha dit per activa i per passiva que tota aquesta situació que ha provocat el Govern de les Illes Balears no farà més que aquest curs escolar sigui un curs escolar perdut.

Per tant reiteram una vegada més el suport a aquesta petició del Grup Socialista i la demanda que el Govern recuperi aquest seny que ha perdut, si és que en qualque moment l'havia tengut.

LA SRA. PRESIDENTA:

Ara temps del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Aina Maria Aguiló per un temps de 10 minuts.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Gràcies, presidenta. Si m'ho permet, avui volia fer una menció especial, perquè avui se celebra el cinquanta aniversari del primer DENIP, que és el Dia escolar de la no violència i pau, el creador del qual és un mallorquí, Llorenç Vidal de Santanyí. Simplement volia fer-ne menció perquè crec que avui és un dia molt important per als escolars i per als centres escolars. Una vegada així començaré la intervenció, gràcies.

Senyores i senyors diputats, el punt únic que ens du avui a aquesta diputació permanent és la sol·licitud d'un ple extraordinari per part del Grup Parlamentari Socialista. Precisament a l'exposició de motius que acompanya la proposició no de llei del punt tercer de la proposta, ordre del dia i del literal de les preguntes del punt 1 i de la interpel·lació del punt 2, es desprèn la no-conveniència, i així ho entenem nosaltres, d'aquesta convocatòria extraordinària.

La convocatòria d'una sessió extraordinària ve regulada pel Reglament de la cambra, i si bé compleix amb els seus requisits formals no podem estar d'acord amb els arguments que la motiven. Crec que no serà nou per a vostès escoltar-me dir que un procediment disciplinari pot constituir un acte administratiu lesiu de drets, i per tant és absolutament garantista. És un procediment molt rigorós i reglat; precisament al respecte existeix no només la Llei general del procediment administratiu, sinó també legislació específica quant a l'aspecte sancionador dels funcionaris.

Vull recordar-los que un director d'un centre és el representant de l'administració en el centre educatiu i com a tal ha de complir les lleis establertes, ell i tots els mestres.

Per altra banda, senyors i senyores diputats del Grup Parlamentari Socialista, dir-los que en el text on vostès fonamenten la seva proposta apareixen dades que no són correctes, dades clarament distorsionadores de la realitat, a més d'utilitzar conceptes com "sembla que", "existeixen sospites que", o, com per exemple, quan sostenen que el dia 7 de gener les aules es van buidar, quan les dades oficials de participació llancen un contundent 89% d'assistència dels professors a classe.

Per altra banda, també recordar-los que, encara que vostès diguin, els expedients de Menorca ja han estat resolts.

El context general del to de la proposta ens fa entendre que només, vostès, el seu únic objectiu és intentar mantenir mediàticament el tema d'una forma artificial, ja que els record que en els quinze dies de conflictivitat hi va haver una participació d'un 14,1%. Per tant, no quadra amb el to ni amb la valoració catastròfica que diuen vostès que aquest curs està perdut.

Vostès utilitzen la demagògia, la demagògia que a vostès els interessa. Els record, en aquests moments, que enquestes realitzades i publicades en els mitjans de comunicació ens aportaven una contundent dada, el 77% de la població està a favor del TIL, i alguns dels quals eren votants del Grup Parlamentari Socialista i votants del Grup Parlamentari MÉS.

Mentre, per una altra part, aquells que estaven en contra d'aquest decret afegien elements externs als propis educatius com eren reivindicacions laborals no relacionades amb el TIL, el que va provocar un degoteig de desafeccions i de suport a les reivindicacions en contra del Decret de tractament de llengua de la resta de la comunitat educativa, a més de provocar conflictes interns a aquella mínima part que quedava mantenint la postura del no al TIL.

Els record que es va fer una proposta, per part de la conselleria, de negociar l'aplicació del tractament de llengües. Els record que la conselleria es va passar hores i hores a la Mesa de negociació i els record que aquest document encara estam esperant una contestació.

Quan un diu que es varen buidar les aules quan en realitat varen acudir el 89% dels professors, simplement és perquè li falten arguments. A vostès l'única cosa que els interessa és poder dir a final de curs que aquest curs ha estat tudent, concepte que els deu ser molt familiar a vostès ja que hi ha hagut generacions d'espanyols i de balears que s'han tudent per culpa de les seves lleis educatives, deixant-nos a la cua de qualsevol estadística de qualitat en matèria educativa. Recordin que totes les lleis educatives han estat socialistes.

Els escolars d'aquesta comunitat autònoma no tudaran aquest curs per la simple raó que, per exemple, quan vostès diuen que es varen buidar les aules el 89% dels professors donaven classe. Les noves generacions, gràcies a aquest decret, a la nova llei i a altres millores del sistema educatiu que realitza el Partit Popular, no continuarà tudant les generacions d'espanyols i balears, igual que nosaltres aquí no tudarem el temps amb l'únic objectiu que mantenguin vostès un conflicte que amb el temps ha anat aclarint-se dins la comunitat educativa i, per tant, perdent suports.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Torn ara de... temps ara de rèplica, té la paraula pel Grup Parlamentari Socialista la Sra. Cristina Rita, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. En primer lloc, voldria agrair el suport del Grup MÉS i voldria, posteriorment, fer uns aclariments a la intervenció de la portaveu del Partit Popular.

Aquest grup decideix demanar un ple extraordinari, tal com hem explicat en la primera intervenció, quan observam que la conflictivitat del primer trimestre s'estén al segon trimestre. La mateixa conducta que va omplir el got de la paciència dels docents i va conduir a la vaga de principis de curs es repeteix amb l'expedient obert al director de l'institut de Marratxí, i l'exasperació dels docents és derivada dels motius dels expedients que no són per causes laborals sinó per causes polítiques, com s'ha dit aquí.

Els expedients als directors de Maó es varen obrir per exercir el dret a la llibertat d'expressió i el dret al vot dins els consells escolars. El del director de Marratxí es va obrir per una presumpció de vulneració del dret a l'educació i, en cap cas, es va seguir un procediment normal dins els expedients administratius, en què el primer és contrastar les dades, primer contrastar l'opinió de la persona, del funcionari al qual s'ha d'obrir l'expedient.

Jo em deman, vostès troben, en el cas de Marratxí, per exemple, que es respecta el dret a l'educació no substituint les baixes per malaltia fins a un mínim de quinze dies? Se'ls acusa que durant un període de vaga de no respectar el dret a l'educació, però és que la conselleria vulnera contínuament aquest dret a l'alumnat. Vostè troba que es respecta el dret a l'educació quan es convoquen els professors en horaris lectius per a una reunió, com passarà d'aquí a uns dies a Menorca, amb els professors d'anglès? Es respecta el dret a l'educació quan a un institut només s'ha pogut fer un tema de Ciències Naturals de primer d'ESO perquè és en anglès i l'alumnat no el pot seguir? Troben que avança l'alumnat amb l'aplicació del TIL?

Aquí el que passa és que hi ha un dret fonamental reconegut per la Constitució que és el dret a la vaga i hi ha un altre dret, també, que és el d'educació, però que aquest dret qui l'ha de garantir és l'administració competent, i m'agradaria saber què és el que fa aquest curs l'administració per garantir aquest dret a l'alumnat que no sigui posar més llenya al foc.

Lamentam, evidentment, que no es doni suport a la nostra petició, pensam que la consellera hauria també de donar explicacions, que és bo que ho faci, en aquest parlament i explicacions sobretot d'aquesta incapacitat que es manifesta per solucionar un conflicte que encara que ho vulguin minimitzar existeix. I quines són les raons que esgrimeix per encalenticar encara més l'ambient a les aules, quines són aquests raons, si no obrint una altra vegada un expedient, un segon expedient, precisament al director de l'IES de Marratxí? O també, per solucionar el problema, què fa? Esgotar els terminis de suspensió cautelar, com s'ha dit aquí, dels directors de Maó durant sis mesos quan finalment, com s'ha dit, la pena màxima que demana l'instructor és de quinze dies.

Aquests expedients no estan resolts, Sra. Aguiló, no estan resolts, el tràmit en què es troben exactament ara és una proposta de l'instructor, una proposta, encara no hi ha cap resolució de l'expedient, és una proposta de l'instructor i el càrrec competent a fer la resolució no té termini, no sabem quan acabaran aquests expedients, Sra. Aguiló. No estan resolts, això li dic.

Bé, la nostra postura és clara, nosaltres continuarem lluitant per una educació pública, de qualitat i sense exclusions i a nosaltres ens trobaran, cosa que vostès no han fet, donant suport als docents i al costat de les APIMA i de la resta de la comunitat educativa.

Sra. Aguiló, jo crec que vostès fan mal fet a no escoltar, no dic ja l'oposició sinó els pares i mares, el professorat, la UIB, les associacions de directors, l'associació d'inspectors, els sindicats... tots formam part de la comunitat educativa i no volen una altra cosa, també, que un ensenyament públic de qualitat per als seus fills, per al seu centre, volen fer feina i una bona feina. I vostès fan mal fet, també, quan en lloc de lluitar contra els reptes que té l'ensenyament a les Illes Balears, el més important de tots el fracàs escolar, es dediquen a perseguir docents i a represaliar directors, quan són ells els que es dediquen dia a dia a treure endavant l'alumnat.

I fan mal fet quan pensen, o almanco diuen, o acusen directament de catalanistes amb to insultant, com hem sentit aquí en aquest parlament, a aquells que estan en contra de la

Llei de símbols perquè no és cert que defensin una bandera forana, allò que defensin són drets i llibertats, el dret a la llibertat d'expressió, i fan evident la seva postura contrària a la censura. Amb l'autoritarisme, amb la repressió, amb els expedients, amb els seus decrets, ordres, lleis podran fer callar, podran castigar, però no per açò convenceran, no per açò tendran més raó.

La consellera i el seu equip ja no són les persones que poden donar solució al conflicte, i vostès ho saben, i el president Bauzá faria bé a cessar-les immediatament en lloc d'assistir a aquest degoteig de dimissions d'equips directius de centres.

Per acabar, vull dir que el Partit Popular ha convertit l'educació d'aquestes illes en una bomba de rellotgeria que en qualsevol moment pot esclatar.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Rita. Té la paraula en torn de rèplica el Sr. Gabriel Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. El Partit Popular començava la seva intervenció fent referència que avui és el Dia escolar de la no violència i a favor de la pau, gràcies a la Llei de símbols, si agafam textualment allò que diu l'article 4 d'aquesta llei de símbols, avui les escoles que vulguin posar el símbol de la pau o a favor de la no violència, que, per cert són accions polítiques, no partidistes, però sí polítiques, li agradi o no reconèixer-ho al Partit Popular, manifestar-se a favor de la pau és política en positiu, com dic, d'acord amb el text de la Llei de símbols aquestes escoles haurien de demanar permís a la Conselleria de Presidència i a més, si el decret s'aprovàs, amb un farragós text absolutament burocràtic que faria complicadíssim aquest permís.

Com que supòs que a la majoria d'escoles impera encara el seny i el sentit comú hauran posat símbols sense cap tipus de problema i sense demanar aquest permís, perquè el sentit comú els empara evidentment, però tal vegada alguna persona irresponsable de la conselleria se cega i si no li agrada el símbol que han posat a favor de la pau pot obrir un expedient a algú, a algun director, textualment és així gràcies al desbarat de la Llei de símbols. Una llei de símbols que, en tot cas, tanmateix, no podrà evitar que la gent amb imaginació i d'una manera absolutament lúdica pugui expressar allò que consideri que s'ha d'expressar perquè la llibertat d'expressió és evident que ha de prevaler per damunt del sectarisme i el fanatisme dels actuals dirigents del Govern de les Illes Balears; uns actuals dirigents que tenen a les Illes Balears la responsabilitat de donar solucions als 138.000 aturats amb els quals hem acabat l'any 2013, tornaré repetir la xifra perquè són 138.000 persones que en aquests moments no tenen feina a les Illes Balears.

Quines són les solucions que els dona el Govern de les Illes Balears? Perseguir llaços, aquesta és l'obsessió, aquestes són les normatives a les quals es dedica el Govern de les Illes Balears, normatives per perseguir llaços per donar resposta als 138.000 aturats, encara és pitjor el Govern d'Espanya que ens diu que aquests 138.000 aturats trobaran feina gràcies a la llei que prohibeix que les dones puguin disposar del seu cos, aquesta encara és pitjor, no sé quina...

Mirin, vostès diuen que el conflicte ha perdut suports, vostès diuen que el conflicte no té sentit, vostès diuen que la conselleria ho fa tot bé; bé, jo dic que en aquests moments hi ha una situació en els instituts i a les escoles absolutament demencial i que la conselleria és incapaç de posar-hi remei.

A les dimissions de directors d'instituts com en els casos d'Inca, Felanitx o Andratx en les darreres setmanes s'hi han afegit les dimissions en bloc de tot l'equip directiu d'instituts de Sineu, de Marratxí i de Bunyola. No passa res però, no passa res, ahir dimiteix en bloc tot l'equip directiu de l'institut de Bunyola i no passa res, ho estam fent bé; no només el director, és que han dimitit els tutors, els caps de departament, no passa res. Com resoldrà aquesta situació la Conselleria d'Educació?

Jo sé com ho resoldran: no ho resoldran, són incapaçs de resoldre aquesta situació, no en saben, són un desastre, no haurien d'ocupar el càrrec que ocupen ni la Sra. Camps ni el Sr. Estarellas, han de dimitir, per dignitat, per vergonya, perquè no en tenen ni idea, perquè només són a aquest càrrec per crear el caos i per crear conflicte, inseguretat i perquè en aquests moments, sobretot, recordem que els perjudicats de tota aquesta situació són els alumnes.

Això és el pitjor de tot, que els perjudicats d'aquesta situació són els alumnes i mentrestant la conselleria continua amb els expedients disciplinaris, expedients disciplinaris que no s'aguanten per enlloc, tres directors de Maó expedientats per seguir allò que el Consell Escolar els havia manat! Però, què diu la llei orgànica..., la LOMQE que en aquells moments era en vigor, encara no hi havia la llei Wert, què diu o què deia la llei orgànica en vigor en aquells moments? Que els directors es devien al Consell Escolar. Per cert, un altre director de Menorca va fer exactament el mateix i no va ser expedientat, curiosament és regidor d'un municipi on dona suport, aquest senyor, al batlle del Partit Popular, a aquest senyor no se li va obrir expedient disciplinari, els mateixos motius; és partidista o no és partidista l'acció de la Conselleria d'Educació? És partidista, si s'obria expedient als tres directors, s'havia d'obrir a tots els que haguessin actuat igual i no es va fer així. Això fa que no s'aguanti per enlloc.

Per cert, veig que el Partit Popular quan ha obert aquest expedient al director de Marratxí volia que les classes continuassin malgrat que el 80% o el 90% dels alumnes no eren a classe, això és el que volia, perjudicar als 80 o 90% que no havien assistit a classe perquè hi havia un 10%..., quan a més se suposava que, com que hi havia pocs alumnes, es mesclaven distints alumnes de distints cursos, com pots continuar aula? Com pots continuar classe amb alumnes mesclats de distints cursos? Però el Partit Popular troba que sí, que s'havien de seguir les classes i perjudicar al 80, al 90%, la gran majoria dels alumnes que no hi havien anat. No crec que els pares d'aquests alumnes que no anaven a classe per la vaga estiguessin molt

contents que s'hagués avançat temari, no ho crec, crec que se'ls hagués conculcat el seu dret a l'educació dels seus fills. I si tant interessa al Partit Popular l'educació dels nins, que cobreixin les baixes, cobrir les baixes que en aquests moments no es cobreixen i que fan que es perdin moltes classes.

Bé, en definitiva, el Partit Popular ja s'ha manifestat en contra d'aquest debat, d'aquest debat de ple extraordinari, nosaltres tornam insistir que creim que el que s'ha de fer és que el Sr. Bauzá ha de destituir, ja que no dimiteixen per dignitat, l'equip directiu de la conselleria...

LA SRA. PRESIDENTA:

Ha d'acabar, Sr. Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Ja vaig acabant i s'ha d'instar una vegada més al diàleg, al fet que hi hagi diàleg per al bé de tots els alumnes de les Illes Balears perquè en aquests moments la irresponsabilitat de la conselleria farà que aquest curs escolar sigui un curs escolar perdut.

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara de torn de contrarèplica, el Grup Parlamentari Popular, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Gràcies, presidenta. Senyores i senyors diputats, no entraré dins la demagògia, però sí a desmentir algunes coses. Primer de tot, aquesta alumne que demanava, o aquests alumnes que demanaven que es fes classe, precisament ho demanava perquè hi eren tots els alumnes de la classe i perquè hi havia el professor, vull dir, això ho sé ben cert perquè a mi m'agrada seguir les coses que passen dins les escoles...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

...i jo li dic que sí que és vera...

(Es continua sentint una veu de fons intel·ligible)

...i jo te dic, i jo li dic...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Barceló.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

...que sí, que és ben vera. De totes maneres, discutir si és vera o no és vera no ens correspon a nosaltres, correspon als inspectors.

En altre lloc, també els vull dir que, per desgràcia, les baixes no es cobreixen, però des del temps del pacte, i és vera que és una desgràcia i li ho puc assegurar, en el temps del Sr. Llinàs es varen deixar de cobrir les baixes als quinze dies i es va passar a un mes, quan va entrar el Partit Popular ho va posar dins el Decret de mesures urgents i ho va negociar a la mesa sectorial. Per tant, per favor, ja basta de demagògia i de mentides.

Després, en un altre lloc, un director d'un centre, torn repetir, és un representant de l'administració en el centre educatiu i ha de complir la llei, no li queda altre remei i si no vol ser representant de l'administració dins aquest centre educatiu ha de fer el que han fet aquests professors o aquests directors: dimitir. Si no està còmode, si ell està còmode amb la immersió lingüística i no està còmode amb el trilingüisme evidentment que ha de venir un altre equip directiu a seguir i a tirar endavant el projecte de trilingüisme, és clar que sí, evidentment. Si no està còmode -repetesc- que dimiteixi, molt bé, d'acord, no passa res; en vendran uns altres que estaran còmodes amb tirar endavant el decret de trilingüisme i tiraran endavant el decret de trilingüisme en aquest centre educatiu i tots els professors, com hem fet sempre, seguirem la llei que ens marca l'administració, al capdavant de la qual, dins el nostre centre educatiu, hi haurà el director.

En cas de no complir la llei un director o un mestre o un professor, s'obri un expedient disciplinari, primer es passa per una fase d'instrucció, és a dir, si es rep, és clar, si és rep es passa per una fase d'instrucció, aquesta fase d'instrucció la fa un tècnic, no la fa un polític i la fa una persona que pertany al cos d'inspecció, un funcionari de carrera, un funcionari de carrera que no pot vulnerar l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, perquè si vulnera l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic prevaricaria i, evidentment, se li obriria un expedient a ell. Per tant, no sé aquí què ens vénen a contar d'expedients.

Després, aquest expedient, si el director o el mestre al qual se li ha obert aquest expedient no hi està d'acord, té la fase d'al·legacions. I una vegada que s'acaba tot el procés d'administració té un contenciós administratiu. Per tant, nosaltres no som qui, per molt diputats que siguem, no som qui per incórrer dins un procés disciplinari, i tota aquesta gent que parla d'amnistia i coses rares em fa passar una penada perquè està dient una arbitrietat, amnistiarem qualsevol persona que no compleixi la llei? Perquè és clar, evidentment, si s'amnistia un director jo també vull que m'amnistiïn perquè he anat en contra... a un carrer en contra, per exemple, o perquè m'han posat una multa, o governarem de manera arbitrària? Això és un poc preocupant.

És a dir, si tots aquells processos en fase administrativa s'han d'amnistiar -si tots aquells processos en fase administrativa s'han d'amnistiar- o els amnistiam tots o governarem de forma arbitrària. I això, vostès ho deuen saber perquè varen obrir 33 expedients i d'aquests 33 expedients alguns varen acabar arxivats i alguns no.

Vull dir, què ens vénen aquí a contar? Només hagués faltat que el Grup Parlamentari Popular a cada expedient que vostès obrien dels 33, hagués vingut aquí al Parlament a dir-los que per favor no obrissin l'expedient, què ens haguessin dit? Però és que no entenen l'absurd del que demanen, utilitzar aquest parlament perquè de manera arbitrària aturi un expedient? N'hi ha més d'oberts d'expedients, per altres raons, què feim, els aturam tots? O només els agrada perquè és aquest? Som arbitraris? No senyors, el Grup Parlamentari Popular, el Partit Popular i el Govern no són arbitraris ni prevaricaran en cap moment.

Per tant, crec que no hi ha raó i que hem de deixar fer feina a les persones que fa tant d'anys -que fa tant d'anys- que obren expedients i vostès saben que, a més, n'hi ha de tot color polític, perquè tenim inspectores que són..., que han estat directores generals de Planificació i Centres, per tant, aquí no em vinguin a dir arbitrietat, aquí no vinguin a dir que s'obrin expedients polítics, perquè no crec que cap funcionari que vulgui complir l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic pugui obrir un expedient polític.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam ara a la votació de la proposta.

Vots a favor? 5.

Vots en contra? 9.

Per tant, queda rebutjada la proposta.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió d'avui.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS